

Журнал “Єдине здоров’я” (One Health Journal) декларує такі етичні принципи:

Редакція One Health Journal відповідає за підтримку проблем наукової репутації та робить усе можливе для забезпечення якості наукових публікацій.

Редакційні посібники керуються рекомендаціями та стандартами Комітету з етики наукових публікацій (COPE's Best Practice Guidelines for Journal Editors) і вимогами, заявленими видавництвом Elsevier (Publishing Ethics Resource Kit), а також враховує цінний досвід у авторитетних міжнародних журналах та видавництвах.

У цих рекомендаціях об'єднані та розкриті загальні принципи та правила, яких мають дотримуватись у відносинах учасники публікацій: автори, рецензенти, редактори, видавці, розповсюджувачі та читачі.

Редакція One Health Journal докладає всіх зусиль, щоб дотримуватись етичних норм, прийнятих міжнародним науковим співтовариством, і запобігати будь-яким порушенням цих правил.

Основні терміни:

Етика наукових публікацій – система правил професійної поведінки у відносинах між авторами, рецензентами, редакторами, видавцями та читачами при створенні, розповсюдженні та використанні наукових видань.

Головний редактор – відповідальний за прийняття рішення про публікацію робіт, надісланих до редакції.

Автор – особа або група осіб (колектив авторів), які беруть участь у створенні видання результатів наукового дослідження.

Рецензент – експерт, який діє від імені наукового журналу чи видавництва та проводить наукову експертизу авторських матеріалів для визначення їх можливої публікації.

Редакція One Health Journal – редактор, редколегія, технічні редактори.

Читач – будь-яка особа, яка ознайомилася з опублікованим матеріалом.

Видавець – юридична або фізична особа, яка здійснює видання наукових публікацій.

Плагіат – це навмисне привласнення авторства чужого твору мистецтва чи науки, іноземної ідеї чи винаходу. Плагіат може бути порушенням законодавства про авторське право та законодавства про патенти, і як таке може призвести до юридичної відповідальності.

1. Права і відповідальність авторів

Автор гарантує і усвідомлює свою відповідальність стосовно того, що:

- наданий текст рукопису відображає достовірні результати особистих і оригінальних досліджень;
- результати не сфальсифіковані і не запозичені;
- цитовані роботи інших авторів правильно оформлені у вигляді бібліографічних посилань;
- при використанні інформації, отриманої у приватному порядку, одержано обов'язковий письмовий дозвіл від власника;
- у рукописі відсутні надмірні запозичення, неоформлені цитати, перефразування, присвоєння прав на результати чужих досліджень;
- всі учасники, які брали участь у дослідженні, відображені у рукописі як співавтори або їм висловлено подяку;
- усі співавтори ознайомлені з рукописом, погоджуються на його публікацію і відповідальність за зміст статті;
- рукопис надісланий до редакції вперше і не розглядався або публікувався в інших виданнях.

Якщо рукопис є продовженням серії робіт, необхідно посилатися на більш ранню публікацію з обґрунтування відмінності нової роботи. Неприпустимо дослівно копіювати і перефразувати власні роботи.

Якщо рукопис є літературним оглядом (компіляцією матеріалів), автор обов'язково повинен спиратися на власні дослідження і особисте осмислення.

В разі можливості виникнення конфлікту інтересів, здатного вплинути на інтерпретацію результатів і судження рецензентів, автор має заявити про це.

Якщо при рецензуванні роботи постають додаткові питання, які опосередковано стосуються тексту роботи, автор повинен надати всю додаткову інформацію для рецензента і видавця на їхню вимогу.

Автор мусить зазначити всі джерела фінансування роботи.

2. Етика рецензента

Найголовніше в діяльності рецензента – це його неупередженість, фаховість і конфіденційність.

Рецензія – це головний інструмент визначення якості рукопису, поліпшення авторського тексту і є основним аргументом для редколегії при публікації

Рецензент ніколи не обговорює своє ставлення до автора, досліджує лише текст рукопису. Чітко, об'єктивно і вмотивовано висловлює власну думку і доводить її до автора і редколегії.

Якщо рецензент має сумніви щодо своєї фаховості у даній галузі науки або в нього існує конфлікт інтересів з автором чи організацією, що представили рукопис на розгляд, або ж просто недостатньо часу для ознайомлення з роботою, він зобов'язаний сповістити про це видавця і відмовитись від рецензування.

У разі, коли рецензент упевнений, що частина тексту, рисунки і т. і. вже були опубліковані, тобто має місце плагіат або дослівне копіювання більш ранніх робіт автора, він повинен надати підтвердження своїх висновків у вигляді бібліографічних посилань.

Рукопис, отриманий рецензентом, є конфіденційною інформацією, яку не можна використовувати в особистих цілях. Ідеї і положення рукопису не обговорюються зі сторонніми особами.

Рецензент не може бути співавтором рецензованої роботи, а також науковим керівником здобувачів наукового ступеня (які є співавторами) та/або співробітником підрозділу, де працює автор.

3. Етика головного редактора , редакційної колегії і редакції журналу

Діяльність головного редактора, членів редакційної колегії і співробітників редакції журналу безпосередньо пов'язана з дотриманням етичних норм у стосунках з автором і рецензентом.

Головний редактор, редакційна колегія не повинні мати конфлікту інтересів щодо статей, які вони відхиляють чи приймають, вони також мають уникати залучення до зовнішнього рецензування фахівців, які з високим ступенем імовірності причетні до будь-яких колізій.

Головний редактор, редакційна колегія оцінюють рукопис винятково за його науковим змістом – безвідносно до расової приналежності, статі, сексуальної орієнтації, релігійних переконань, національності, громадянства, походження, соціального стану або політичних поглядів авторів.

Рішення про публікацію приймається на основі наукових рецензій та думки членів редколегії.

Інформація щодо представленого рукопису може надаватися лише автору, рецензентам, потенційним рецензентам, членам редакційної колегії, видавцеві.

Якщо автор виявить суттєву помилку або неточність у своїй вже опублікованій роботі, його обов'язком є терміново сповістити про це головного редактора журналу і співпрацювати з ним для того, щоб надати спростування або виправлення статті в наступному номері. Якщо головний редактор від третьої особи дізнається про істотну неточність в опублікованій роботі і сповістить про це автора, обов'язком останнього є термінове спростування чи виправлення статті або надання головному редактору доказів правильності опублікованого матеріалу.